

PAPA FRANJO

Sakrament euharistije

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 5. veljače 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću vam govoriti o euharistiji koja, zajedno s krštenjem i potvrdom, zauzima središnje mjesto u "kršćanskoj inicijaciji" i predstavlja izvor samoga života Crkve. Iz toga sakramenta ljubavi, naime, proizlazi svaki autentični hod vjere, zajedništva i svjedočenja.

Ono što vidimo kada se okupljamo da slavimo euharistiju, misu, već nam daje naslutiti što se to spremamo slaviti. U središtu prostora namijenjenog slavljenju nalazi se oltar, stol, prekriven stolnjakom, i to nam doziva u svijest gozbu. Na stolu je križ, što znači da se na tome oltaru prinosi Kristova žrtva; on je duhovna hrana koja se ondje prima, pod znakovima kruha i vina. U blizini oltara je ambon, to jest mjesto s kojeg se naviješta Božja riječ, a to označava da je razlog okupljanja slušanje Gospodina koji govori po Svetom pismu, te je dakle hrana koja se prima također njegova riječ.

Riječ i kruh na misi postaju jedno, kao na Posljednjoj večeri, kada su se sve Isusove riječi, svi znakovi koje je učinio, zgusnuli u čin lomljenja kruha i prinošenja kaleža, što je predokus žrtve križa, i u onim riječima: "Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje... Uzmite i pijte, ovo je krv moja".

Čin što ga je Isus učinio na Posljednjoj večeri je najveća zahvala Ocu za njegovu ljubav, za njegovo milosrđe. "Zahvala" se na grčkom kaže "euharistija". I zato se taj sakrament zove euharistija: to je najviši izraz zahvalnosti Ocu, koji nas ljubi toliko da nam daje svoga Sina iz ljubavi.

Eto zašto izraz euharistija sažima u sebi čitav taj čin, koja je ujedno čin Boga i čovjeka, čin Isusa Krista, pravoga Boga i pravoga čovjeka.

Dakle, euharistijsko slavlje je nešto mnogo više od jednostavne gozbe: to je spomen-čin Isusove Pashe, središnjeg otajstva spasenja. "Spomen-čin" ne znači samo sjećanje, već znači da svaki put kada slavimo taj sakrament postajemo dionici otajstva Kristove muke, smrti i uskrsnuća. Euharistija predstavlja vrhunac Božjeg djela spasenja: Gospodin Isus, pretvarajući se u razlomljeni kruh za nas, izlijeva na nas sve svoje milosrđe i svoju ljubav, tako da obnavlja naše srce, naš život i naš odnos s njim i braćom. Zbog toga se obično kada se pristupa tome sakramentu kaže da se "prima pričest", "pričešćuje" (izrazi na tal. za pričest: "Comunione" te latinskom: "communio" znače i "zajedništvo", "udioništvo", op. pr.): u snazi Duha Svetoga, sudjelovanje za euharistijskoj gozbi suobličuje nas na jedinstven i dubok način Kristu i daje nam već sada predokus punog zajedništva s Ocem koje karakterizira nebesku gozbu, gdje ćemo zajedno sa svim svecima imati neopisivu radost gledanja Boga licem u lice.

Dragi prijatelji, nećemo nikada moći dovoljno zahvaliti Gospodinu za dar koji nam je dao euharistijom! To je tako veliki dar i zbog toga je važno ići na misu nedjeljom. Idemo na misu ne samo zato da molimo, već da primimo pričest, taj kruh koji je tijelo Isusa Krista koji nas spašava, oprašta nam, sjedinjuje nas s Ocem. Lijepo je to činiti! I svake nedjelje

idemo na misu, jer je to dan Gospodinova uskrsnuća. Zato je nedjelja tako važna za nas. I s euharistijom osjećamo tu pripadnost Crkvi, Božjem narodu, Božjem Tijelu, Isusu Kristu. Nećemo nikada dokučiti svu njezinu vrijednost i bogatstvo. Molimo dakle Gospodina da taj sakrament nastavi održavati živom u Crkvi njegovu prisutnost i oblikovati naše zajednice u ljubavi i zajedništvu, po Očevu srcu. I to se čini čitav život, ali se počinje činiti na dan prve pričesti. Važno je da se djeca dobro pripreve za prvu pričest i da to učine sva djeca, jer je to prvi korak te snažne pripadnosti Isusu Kristu, nakon krštenja i potvrde.